

Volumen Epistolarum, Qvas Romani Pontifices, Gregorijs III., Stephanvs III., Zacharias I., Pavlvs I., Stephanvs IV., Adrianvs et Pseudopapa Constantinus miserunt & reges Francorum, Carolvm Martellvm, ...

Gretser, Jacob

[München], 1613

Item exemplar Epistolæ eiusdem Papæ ad Domnum Pippinum regem, per Wulfardam & socios eius directæ, in qua continentur vberrimæ laudes, & de Mißis Apostolicis vel Græcorum in Francia morantibus, seu ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65166](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65166)

*Item exemplar Epistola eiusdem Papae ad
Domnum Pippinum regem, per Wulfardum & socios eius di-
recta, in qua continentur uberrimae laudes, & de Missis
Apostolicis vel Graecorum in Francia moranti-
bus, seu de * Georgio & Petro.*

* Centur.
Gregorio
Episcopo.

Summ. 16.
apud Bar.
& Cent.

XXVI.

DOMNO excellentissimo filio, & nostro spirita-
li compatri Pippino Francorum Regi, & Pa-
tricio Romanorum Paulus Papa. Votiva
cordis nostri desideria, & intimi pectoris affectum, ut
vestrae Excellentiae beneficiorum suffragia sanctae Dei
Ecclesiae vota proferentes, optabilem, nimisq; amabi-
lem salutem praecelsae Christianitati vestrae, atq; excel-
lentissimae, & nostrae benignissimae filiae & commatri,
optimae Reginae; simulq; amantissimis ac praeclearis
vestris, nostrisq; in Christo amabilibus filiis, Carolo &
Carlomanno, excellentissimis Regibus Francorum,
& patriciis Romanorum, nec non & omnibus Reue-
rentissimis fratribus nostris, ac dilectissimis nobis Epi-
scopis, presbyteris, etiam religiosis Abbatibus, simulq;
& cunctis optimatibus, iudicibus, Ducibus videlicet &
Comitibus, nec non & uniuerso a Christo protecti
Francorum Regni populo vobis subiacentibus, desti-
namus perennem salutem persistentes etiam vna no-
biscum, & in osculo charitatis vos amplectentes, uni-
uersi sanctissimi fratres nostri Episcopi, presbyteri et-
iam, & cunctus sanctae & spiritualis matris vestrae, Roma-
nae Ecclesiae clericorum ordo, & procerum, optima-
tum & uniuersi Romani magni vel minoris congre-
gatio sedulis interuentionibus pro vita, & incolumi-
tatis vestrae laetitia, coelitusq; vobis concedendis victo-
riis,

riis, diuinam nobiscum deprecantes clementiam. Et verè debitum vobis est, excellentissime fili; nosterque, post Deum, defensor ac liberator solitæ honorificentiae affectum persolvere, & impensius salutationis verba promere, & ea, quæ ad regni vestri immensam * exultationis laudem, & animæ vestræ salutem respiciunt, amplissimè prolatari.

Igitur regressis nostris Missis, quos ad vestræ regalis clementiæ vestigia destinatos habuimus; Petro scilicet Notario Regionario sanctæ nostræ Ecclesiæ, & Joanne Mansionario Confessionis Basilicæ fautoris vestri, B. Petri, coniungentibus etiam & vestris Missis, Wulhardo nempe, eiusq; sociis; protulerunt nobis honorandas, nimisque desiderandas Syllabas præcellentiae vestræ, quas cum in conuentu fratrum sacerdotumq; meorum, & cleri atque cuncti laicorum ordinis coetu legissemus, nostri ac vestri Missi, ea sibi met à vobis iniuncta, de vestra inmutabilis mentis constantia, & puritatis integritate, quam pro spe sanctæ Dei Ecclesiæ & fidei orthodoxæ habere videmini retulissent: illico nimio gaudio repleti, eleuatis ad æthera oculis, extensisque palmis, inmensas omnipotenti Deo nostro, & vestræ excellentiæ tulimus grates: Angelicam illam pro vestris meritis diuinæ eius potentiae canentes laudem. *Gloria in excelsis Deo, & in terra pax in hominibus bonæ voluntatis.* Neque enim, bone

Rex, aliter mentes fidelium credere poterant, quàm quòd in earum ex operibus cernentes comperimus à vobis peractum, qui pro intuitu humanas suasiones & inanes promissiones respicientes, nihil amoris & certamini, quod erga beatum PETRVM geritis præponere maluistis, sed omnia terrena lucra,

R 2

velut

velut lutum, quod pedibus conculcatur, reputantes, ei vos placere, eiusque mandatis totis nisibus obtemperare vestrae imminet curae, & idcirco, ecce bone Rex, & praecellse filii, & spiritalis Compater, thesaurizasti tibi thesauros infinitos in sidereis arcibus, vbi arugo non praevalet, nec tineae, quae iustis tribuenda sunt, consumi possunt, dum ita mirabiliter praecellse excellentiae vestrae opera rutilant, quis de vobis quoquomodo ambigere possit, dum ea quae B. Petro polliciti, & ob veniam vestrorum concedere studuistis delictorum, illibato eius iure perenniter permanenda conseruare satagitis, & vestris à vobis & à Deo conseruandis magnis exhortationibus committitis; & ideo nobis nimis vel cuncto populo nostro, confidendum est in huiuscemodi pio proposito immutabilis constantiam mentis, vos vestrasque soboles & vniuersum Regnum Francorum firmiter esse permansuros; quoniam iuxta, vt nobis excellentia vestra innotuit; scimus, cui credimus, & certi sumus.

De nostra itaque puritate & dilectione, quam erga vos & cunctum à Deo protectum Regnum Francorum habere dinoscimur: Credimus iam vos plenissime esse satis factos, pro quo & ampliori certificatione Deum coeli testem proferentes, in ea nos charitatis dilectione, quam sanctae recordationis domno & germano nostro, beatissimo Stephano Papa, & per eum cum omnibus successoribus pontificibus, vos vestraeque soboles, & cuncta vestra proles, atque vniuersum Regnum Francorum vsque in finem saeculi conseruare spondidistis, & nos etiam, atque nostros successores pontifices, confitemur esse permansuros pro exaltatione sanctae Dei Ecclesiae, & fidei orthodoxae defensione.

sione. Nulla nos rerum qualitas ab eadem charitatis confirmatione potens poterit separare.

Direxit itaque nobis excellentiæ vestræ Christianitas, significans de Missis nostris, vestrisque atq; Grecorum, quia Regia vrbe reuersi sunt, eos apud vos esse detentos interim, quod aggregatis vestris sacerdotibus, atque optimatibus conicere seu perpetrare valeatis, quid de his, quæ vobis directæ sunt, respondendum sit; & quidem nobis hac de re aliter confidendum non est à vobis responderi; nisi, quæ ad exaltationem sacrosanctæ spiritualis matris vestræ Romanæ Ecclesiæ, caput omnium Ecclesiarum Dei, atq; orthodoxæ fidei, pertinere noscuntur, & quia quod semel beato Petro, & pro æternæ vitæ retributione obtulistis; nulla vos deberet ratione, ab eius iure & potestate separare, scimus enim, quod nulla apud vos suasionis fabulatio præualeat, dum diuina verba & Apostolica documenta, firmiter in vestro corde retinetis annexa. Et ecce sicut nobis per vestras literas, & nostros vestrosque Missos maximam confidendi materiam intulistis, præstolamur lætabunda hac de re nuntia à vobis suscipi, & solitè de vestro benigno mentis proposito gratulari. Et hoc præcellsa Christianitas vestra per easdem suas à nobis petiit syllabas, Georgium Episcopum, & Petrum presbyterum in vestro permanere seruitio, nos debere concedere; & quidem præcellentissima vestra benignitas agnoscat, nos iam dudum de hoc vestræ obtemperasse voluntati, per Andream quippe religiosissimum Missum vestrum, sicuti poposcistis, in exaratis destinatis Apostolicis syllabis, eos vobis dignoscimur cōcessisse; intimantes, vt siue retinendos, siue etiam absoluedos esse vestra fuisset vo-

luntas, ita de eis peragere deberetis'. Vnde etiam & nunc in vestro voluntatis arbitrio relaxamus, aut qualiter vobis de eis placuerit tam retinendos quam absoluendos faciatis; dum semel à nobis vobis concessi sunt, sed vtinam ipsi placabiles in vestro possint esse seruitio: pro quo dirigite nobis, quid de Episcopatu prædicti Georgij, & de Ecclesia, quæ prænominato P E T R O, commissa est, peragere debeamus; ne amplius illis admonitis in nimiam neglectus incuriam deueniant.

Interea duos vestros Missos, id est, Wulfardum & eius socium, secundum vestram præceptionem pro utilitatibus sanctæ nostræ Ecclesiæ, spiritualis matris vestræ, in his partibus retinimus'. Illud præterea Excellentia vestra innotuit Desiderio vos Langobardorum regi direxisse, vt Saxulum, puerum nostrum, qui à nobis fugam arripuerat, reddere deberet. Sed agnoscat Christianitas vestra, quod etiam vos creditum & cognitum habere puto, * cōiunxisse hoc præterito, aut tum in tempore eundem Desiderium Langobardorum Regem ad Apostolorum Limina, causa orationis, eundemque nostrum puerum secum deferens' nobis contradidit. Cum eodem quippe Rege, pro iustitiis inter partes perficiendis, loquente, constitit, vt vestris eiusque Missis per diuersas ciuitates progredientibus, ipsæ præparatæ fuissent iustitiæ, & ecce, Deo propitio, de partibus Beneuentanis atque Tuscanensibus & fecimus, & adinuicem nostras recepimus'. Nam de Ducatu Spoletino, nostris vel Langobardorum Missis, illic adhuc existentibus, ex parte iustitias' fecimus ac recepimus'. Sed & reliquas, quæ remanserunt modis omnibus, plenissimè inter partes facere student.

*peruenisse

student. In * embolin verò direxit nobis à Deo * *In Embolo, Vel Embolio.*
 protecta excellentia vestra, præfatum vos Desiderium admonuisse Reges Neapolitanos ac Caietanos^r constringere, ob restituenda patrimonia protectori vestro beato Petro illic Neapoli sita, & largiri * electis solitè ad suscipiendam Episcopalem consecrationem, ad hanc Apostolicam properandi sedem. Quapropter maximas de hoc, & de omnibus Excellentia vestrae referimus grates^r. * *licentiam.*

His præmissis, omnipotens Dominus Deus noster sua vos continua protectione circumtegat, & ab omnibus aduersitatibus eripiat & vestris vestigiis omnes barbaras subiiciat nationes, concedens vobis & præsens regnum feliciter per multorum annorum curricula, vna cum amantissima coniuge & præcellis filiis perfrui, & vitam æternam cum sanctis tribuat possidendam. Deus te incolumem custodiat excellentissime fili.

Item